

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 987 ²	Κυρ. Πατέρων Δ' Οἰκ. Συν. (Μαθ. 5,14-19) 14 Ἰουλίου 2013 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ὁ Χριστιανὸς φῶς τοῦ κόσμου

«Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μαθ. 5.14)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτὴ καὶ πανήγυρις. Σήμερα ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴ **μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων**, ποὺ συνεκρότησαν τὶς οἰκουμενικὲς Συνόδους, καταπολέμησαν καὶ κατέκριναν τὶς πλάνες καὶ τὶς αἱρέσεις, διατύπωσαν τὰ ἱερά δόγματα καὶ ὥρισαν κανόνες, τί δηλαδὴ πρέπει νὰ πιστεύουμε καὶ τί νὰ πράττουμε. Ἄς εἶνε αἰωνία ἡ μνήμη τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ὡς εὐαγγελικὴ περικοπὴ ὠρίστηκε νὰ διαβάζεται σήμερα αὐτὴ στὴν ὁποία ὁ Χριστὸς, ἀπευθυνόμενος στοὺς μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ δι' αὐτῶν σὲ ὅλους τοὺς Χριστιανούς ὅλων τῶν αἰώνων, λέει: «**Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου**», σεῖς εἶστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου Μαθ. 5:14. Τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτά;

***

Προτοῦ νὰ ἔρθῃ ὁ Χριστὸς, ἀγαπητοί μου, ὁ κόσμος ἦταν στὴν πλάνη, στὴν ἀμαρτία καὶ στὴ διαφθορά· ἦταν ὅπως τὰ κτήνη. Οἱ ἄνθρωποι εἶχαν ἐγκαταλείψει τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ εἶχαν πέσει στὴν **εἰδωλολατρία**· εἶχαν καταντήσῃ **εἰδωλολάτρες**. Τί θὰ πῆ εἰδωλολάτρες; δὲν λάτρευαν τὸν Κτίστη τοῦ παντός, ἀλλὰ λάτρευαν τὰ κτίσματα. Ἔβλεπαν τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ θεοποιούσαν. Ἔβλεπαν π.χ., ὅτι ἕνας ποταμὸς τρέχει ὀρητικά, ὅτι φουσκώνουν τὰ νερά του, πλημμυρίζει καὶ κάνει καταστροφές, καὶ ἔλεγαν ὅτι ὁ ποταμὸς εἶνε θεός. Θεὸς ὁ ποταμὸς, θεὸς ὁ ἥλιος, θεὸς ἡ φωτιά, θεὸς τὰ δέντρα, θεὸς τὰ ἄγρια θηρία, θεὸς ὁ ἄνθρωπος, θεὸς τὰ πάντα. Ὅλα τὰ λάτρευαν ὡς θεούς, πλὴν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Σκοτάδι πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ ἐπικρατοῦσε στὴν ἀνθρωπότητα.

Πῶς βγήκε ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὸ σκοτάδι αὐτό; Ὅπως ὅταν βγαίνει ὁ ἥλιος τὴν ἡμέρα σκορπίζονται καὶ διαλύονται ὅλα τὰ σκοτάδια καὶ οἱ ἄνθρωποι περπατοῦν καὶ ἐργάζονται,

ἔτσι στὴν ἀνθρωπότητα βγήκε κάποιος ἄλλος ἥλιος· καὶ ὁ ἥλιος ποὺ φώτισε καὶ θέρμανε καὶ ζωογόνησε ὀλόκληρο τὸν κόσμον εἶνε ἕνας καὶ μόνον, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς. Ὁ φυσικὸς ἥλιος, ποὺ βλέπουμε, μιὰ μέρα θὰ σβῆσῃ, ἀλλὰ ὁ ἥλιος Χριστὸς θὰ παραμείνῃ ἄδυστος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἔτσι ἦρθε **ὁ Χριστὸς** στὸν κόσμον καὶ τὸν φώτισε· **ἔγινε φῶς τοῦ κόσμου**. Ὁ ἴδιος εἶπε· «Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» Ἰω. 1:9.

Φώτισε τὸν κόσμον ὁ Χριστὸς. Πῶς τὸν φώτισε; Μὲ τὴν ἀγία του **διδασκαλία**. Τί δίδαξε ὁ Χριστὸς; δίδαξε τὰ ὠραιότερα λόγια ποὺ ἀκούστηκαν στὸν κόσμον. Δίδαξε, ὅτι Θεὸς δὲν εἶνε τὰ εἰδῶλα ποὺ προσκυνοῦσαν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα τὰ δημιουργήματα ὑπάρχει ὁ Δημιουργὸς τοῦ παντός. Δίδαξε, ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε πατέρας, πατέρας φιλόστοργος· κι ὅπως ὁ πατέρας ἀγαπᾷ τὰ παιδιά του καὶ θυσιάζεται γι' αὐτά, ἔτσι καὶ ὁ Θεὸς εἶνε πατέρας ὅλου τοῦ κόσμου, πατέρας οὐράνιος, καὶ ἀγαπᾷ τὸν κόσμον. Ὁ Χριστὸς εἶπε· Ὑπάρχει πατέρας, ποὺ τὸ παιδί θὰ τοῦ ζητήσῃ ψωμί κι αὐτὸς θὰ τοῦ δώσῃ πέτρα; ὑπάρχει πατέρας ποὺ τὸ παιδί θὰ τοῦ ζητήσῃ ψάρι κι αὐτὸς θὰ τοῦ δώσῃ φίδι; Δὲν ὑπάρχει. Ἔτσι λοιπὸν καὶ ἀκόμη μεγαλύτερη, ἀπείρως μεγαλύτερη, εἶνε ἡ ἀγάπη τοῦ οὐρανοῦ Πατρός Ἰω. 3:16. Μᾶς δίδαξε ἀκόμα ὁ Χριστὸς, ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε τριουπόστατος, Πατὴρ Υἱὸς καὶ ἅγιον Πνεῦμα – ἀγία Τριάς, ἐλέησον τὸν κόσμον σου. Μᾶς δίδαξε ἀκόμα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἀπλῶς ὕλη, στομάχι, ἔντερα, ἀρτηρίες, ἀλλ' ὅτι μέσα στὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου κατοικεῖ ἀθάνατη ψυχὴ. Καὶ εἶπε· «**Τί ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;**» Μαρκ. 3:36. Μᾶς δίδαξε, ὅτι τὸ τέλος τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶνε ὁ θάνατος, ὅτι τὸ φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη δὲν σημειώνει τὸ τέρμα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς,

ἀλλ' ὅτι πέραν τοῦ τάφου ὑπάρχει μιὰ ἄλλη ζωὴ, αἰωνία καὶ μακαρία καὶ ἀθάνατη. Μᾶς δίδαξε, ὅτι μιὰ μέρα θὰ ἔρθῃ καὶ πάλι. Καὶ εἶνε γεγονός. Ὅσο εἶνε βέβαιο ὅτι σήμερα εἶνε Κυριακὴ καὶ αὐριο ξημερώνει Δευτέρα, τόσο βέβαιο εἶνε ὅτι θὰ ἔρθῃ πάλι ὁ «*βασιλεὺς τῆς δόξης*» ^{Ματθ. 16:27-28}. Καὶ ὁ «*βασιλεὺς τῆς δόξης*» εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Θὰ ἔρθῃ νὰ κρίνῃ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡμέρα φοβερὰ καὶ τρομερὰ γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Μᾶς δίδαξε ἀκόμα, ὅτι ὅσοι μὲν ζοῦν μὲ τὸ Εὐαγγέλιο θὰ πᾶνε στὸν παράδεισο, ὅσοι δὲν ζοῦν μὲ τὸ Εὐαγγέλιο θὰ πᾶνε στὴν κόλασι.

Μᾶς δίδαξε τὰ αἰώνια αὐτὰ πράγματα ὁ Χριστός μας καὶ ἡ διδασκαλία του εἶνε φῶς. Τὸ ἴδιο, φῶς, εἶνε καὶ ἡ **ζωή** του. Γιατὶ ὁ Χριστός ὄχι μόνο δίδαξε, ἀλλὰ καὶ «*ἐποίησε*», ἐφήρμοσε ^{Ματθ. 5:9}. Τὸ ὠραιότερο δίδαγμα του εἶνε τὸ «*Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους*» ^{Ἰω. 13:34}. Καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν ἀγάπησε τὴν ἀνθρωπότητα ὅπως ὁ Χριστός. Ἀγάπησε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, τὰ δέντρα, τὴ θάλασσα, τὰ βουνά, τὰ ζῶα. Πρὸ παντὸς ἀγάπησε τὸν ἄνθρωπο· τὰ μικρὰ παιδιὰ, τὴ γυναῖκα, τὸν ἄντρα, τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Ὡ ὕψος! Ἀγάπησε ἀκόμα καὶ αὐτοὺς τοὺς σταυρωτάς του καὶ πάνω στὸ σταυρὸ προσευχήθηκε γι' αὐτοὺς λέγοντας «*Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι*» ^{Ἰω. 8:34}.

Φῶς λοιπὸν ὁ Χριστός· φῶς ἡ διδασκαλία του, φῶς ἡ ζωὴ του. Φῶς ἀκόμη τὰ **θαύματά** του, φῶς ἡ θυσία - ἡ **σταύρωσί** του, φῶς ἡ **ἀνάστασί** του, φῶς ἡ **ἀνάληψί** του. Εἶνε φῶς ὁ Χριστός. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ μορφή του εἶνε φωτεινὴ καὶ αἰώνια.

* * *

Ἄλλ' ὅπως ὁ Χριστός εἶνε φῶς στὸν κόσμο, ἔτσι **καὶ ὁ κάθε Χριστιανὸς** πρέπει νὰ γίνῃ κι αὐτὸς φῶς. Δημιουργεῖται μιὰ ἱερὰ ὑποχρέωσις γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς νὰ μὴν εἶνε σκοτάδι ἀλλὰ νὰ εἶνε φῶς. Καὶ πῶς μπορεῖ ὁ κάθε Χριστιανὸς νὰ γίνῃ φῶς μέσα στὸν κόσμο;

Ἄς φέρουμε ἓνα παράδειγμα. Κάποιος εἶνε **πατέρας**. Ἐχει ἱερὸς ὑποχρεώσεις. Τί πρέπει νὰ εἶνε ὁ πατέρας; Πρέπει νὰ εἶνε φῶς. Πῶς θὰ εἶνε φῶς; Ξημέρωσε ὁ Θεὸς τὴν ἡμέρα; ὁ πατέρας θὰ καλέσῃ τὰ παιδιὰ νὰ γονατίσουν καὶ νὰ κάνουν τὴν προσευχή τους. Ἐφθασε τὸ μεσημέρι, κάθησε ἡ οἰκογένεια στὸ τραπέζι; ὁ πατέρας θὰ πῇ στὰ παιδιὰ νὰ κάνουν τὴν προσευχή τους. Βράδιασε; δὲν θὰ πᾶνε τὰ παιδιὰ νὰ κοιμηθοῦν, ἐὰν ὁ πατέρας δὲν τὰ βάλῃ στὴ σειρά νὰ κάνουν τὴν προσευχή τους, νὰ ποῦν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*», τὸ «*Πά-*

τερ ἡμῶν», τὸ «*Πιστεύω*» καὶ ἄλλες προσευχές. Εἶνε Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ; θὰ πῇ στὰ παιδιὰ του· Σήμερα νηστεύουμε. Εἶνε Κυριακὴ, χτυπᾶ ἡ καμπάνα; ὁ πατέρας δὲν θὰ τρέχῃ στὰ καφενεῖα, δεξιὰ κι ἀριστερά, ἀλλὰ θὰ σηκώσῃ τὰ παιδιὰ του νὰ πᾶνε ὅλοι στὴν ἐκκλησία. Ἐρχεται στὴν ἐνορία ἐξομολόγος νὰ ἐξομολογήσῃ; ὁ πατέρας θὰ μιλήσῃ στὰ παιδιὰ γιὰ τὴν ἐξομολόγησι. Ἐρχονται μεγάλες ἑορτές; ἐπίσης. Ὁ πατέρας αὐτός, πού ἐκτελεῖ ἔτσι τὰ καθήκοντά του, εἶνε φῶς τῆς οἰκογενείας. Θὰ πεθάνῃ μιὰ μέρα κι αὐτός· ἀλλὰ τὰ παιδιὰ του θὰ θυμοῦνται τὸ καλὸ του παράδειγμα, θὰ πηγαίνουν στὸν τάφο του καὶ γονατιστὰ θὰ λένε· Πατέρα, σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν κληρονομία πού μᾶς ἄφησες.

Ὁ πατέρας καὶ ἡ μάνα εἶνε φῶς ὅταν ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά τους. Ἐχει ὁ ἄλλος κάποιον **ἀξίωμα**; Εἶνε δάσκαλος; πρέπει νὰ εἶνε φῶς γιὰ τοὺς μαθητάς του. Εἶνε πρόεδρος κοινότητος; πρέπει νὰ εἶνε φῶς γιὰ ὅλο τὸ χωριό. Εἶνε ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου; πρέπει νὰ εἶνε φῶς γιὰ ὅλους τοὺς ἐνοριῖτες του. Εἶνε ἐπίσκοπος; πρέπει νὰ εἶνε φῶς γιὰ ὅλη τὴν ἐπισκοπή του. Κάθε Χριστιανὸς ἐν γένει πρέπει νὰ εἶνε φῶς καὶ ὄχι σκοτάδι.

* * *

Αὐτὸ τὸ φῶς, ἀγαπητοί μου, ζητάει σήμερα ὁ κόσμος. Μπήκαμε σ' ἓνα μεγάλο σκοτάδι. Διότι ἀκριβῶς εἶνε ἐποχὴ πού σταυρώνουμε ἐκ νέου τὸ Χριστό. Οἱ Ἑβραῖοι μιὰ φορὰ τὸν σταύρωσαν, ἐμεῖς τὸν σταυρώνουμε κάθε μέρα. Καὶ ὅταν σταυρώθηκε ὁ Χριστός, πάνω στὴ γῆ ἔγινε σκοτάδι πού βάσταξε τρεῖς ὁλόκληρες ὥρες· «*ἀπὸ ἕκτης ὥρας ... ἕως ὥρας ἐνάτης*» ^{Ματθ. 27:45}. Καὶ τώρα σκοτάδι ἐπικρατεῖ πάνω στὴ γῆ. Τί νὰ τὰ κάνῃς τὰ σχολεῖα, τὰ γυμνάσια, τὰ λύκεια, τὰ πανεπιστήμια; Παρ' ὅλη τὴ μόρφωσι, **σκοτάδι στὸν κόσμο**. Κι ὅπως μέσ' στὸ σκοτάδι δὲν βλέπει κανεὶς τί κἀνὴ καὶ ἀδερφὸς μπορεῖ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἀδερφό του, ἔτσι καὶ στὸ σκοτάδι αὐτὸ τοῦ ἀπαισίου μίσους, πού κυριαρχεῖ στὸν κόσμο, οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἔτοιμοι ν' ἀλληλοσπαραχθοῦν σὰν τὰ ἄγρια θηρία.

Ποιὸς θὰ μᾶς σώσῃ; «*Τὸ φῶς τοῦ κόσμου*», ὁ Χριστός. Ἄν ὅλοι ἐμεῖς ἀντανακλοῦμε τὸ φῶς του, τότε **τὰ σκοτὴ θὰ διαλυθοῦν**, καὶ ἡ Ἑλλάς, ἡ μικρὴ αὐτὴ γωνία τοῦ κόσμου, θὰ γίνῃ πάλι φῶς μέσ' στὸ παγκόσμιο σκοτάδι. Τότε θ' ἀρμόζῃ καὶ σ' ἐμᾶς αὐτὸ πού εἶπε ὁ Χριστός· «*Ἦμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*».

(f) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνο**